

La Societat El Retiro es vesteix de música en les festes de Nadal

El cantautor Joan Manel Serrat, que per cert ha complert anys en aquestes festes de Nadal, va cantar als anys 70 la mítica "coletilla" del poeta Antonio Machado "*Caminante no hay camino... se*

hace camino al andar". I aquest caminar és el que presideix la celebració del Nadal a la Societat el Retiro, amb les tradicions més nostrades com el Quinto i les celebracions de cap d'any, i les que

han anat sorgint i que ja definitivament han quedat consolidades, com una manera de viure la festa com ho havien viscut els nostres avantpassats. Estem parlant de la Cantada de Nades, dirigides pel gran mestre de cerimònies, el Marc Martínez i un acompanyament musical d'autèntic luxe, com és en Janio Martí. I davant de tots ells prop d'un centenar de persones de diferents edats que van gaudir d'una estona impagable fent repàs de les cançons nadalenques de sempre, memòria col·lectiva d'una tradició i que tot plegat ens van fer gaudir d'un ambient irrepetible, arrodonit amb el brindis nadalenc del final de la vetllada. Bona part d'aquest públic, i uns quants més tampoc es va voler perdre la cita que des de fa anys porta a terme la Suburband, que el passat 2009 va complir les expectatives amb la seva participació directa en la Festa Major. Un concert de Nadal, amb un Saló Teatre plé de gom a gom, on la formació musical va oferir un repertori d'aquests que agrada a tothom, amb la varietat de valsos, pasdobles i bandes sonores. Les perles, al nostre entendre van ser la B.S:0 del mític film "Memòries d'Àfrica" –molt complicada d'arranjar i esplèndida en la seva execució- i la sardana "La Maria de les trenes". Per finalitzar la festa, naturalment, la "Marxa Radetzky" i tots contents cap a casa, uns més que altres si havien estat els guanyadors del sorteig d'instruments musicals. Qui sap si alguns dels afortunats els veiem damunt l'escenari. Si és així la Suburband haurà complert un dels seus grans propòsits, que el públic s'apropi a la música.

Albert Roca

Al Saló Teatre del Casino Prado

Els Pastorets sitgetans no falten a la seva cita nadalenca

La renovació del vestuari i un substancial canvi de repartiment són els principals atractius de les representacions del 2009

"Contra la crisi, Pastorets!!!". Amb aquest desafiant i alhora simpàtic lema l'associació Teatral "Els Pastorets de Sitges" ha tornat a portar a terme una de les tradicions més estimades a nivell artístic de les Festes de Nadal, arreu de Catalunya.

Després d'uns anys d'"impasse" Sitges ha aconseguit el repte de la continuïtat, la consolidació, i el més important de tot, donar aquests moments importants sobre l'escenari d'un grup d'actors, molts d'ells amics i família, que gaudeixen i fan

gaudir al públic, i això, és impagable.

Les representacions, que es van desenvolupar novament al Teatre Prado, el diumenge 20 de desembre, el 26 de desembre, Sant Esteve i el 28 de desembre, dia dels Innocents, van girar entorn al text "El Primer Nadal dels Pastors", sarsuela pastoril en quatre actes i en vers, de Mn. Rossend Fortunet i Busquets, reunint sobre l'escenari més de cent actors de diferents generacions. Al marge del divertiment constant, amb escenes del tot surrealistes,

destacariem la interessant rotació de papers per part dels actors i sobretot aquest any la renovació del vestuari –amb inspiració del món hebreu- que va aconseguir un efecte molt més espectacular en la seva imatge a nivell general. Un altre fet a comentar, va ser el públic, que no va fallar a la cita teatral de cada Nadal i que van ser el millor premi per un grup d'actors que ja portaven unes quantes setmanes assajant, a les ordres de Carme Almirall i de Josep Maria Rosés. Les naturals incerteses van quedar al marge en el moment que va pujar el teló, va començar la música en directe –com ens agrada aquest repàs breu per les músiques i cançons que s'interpretaran després-, dirigida per en Jordi Galofré i una nova història teatral a Sitges va fer-se realitat. Que siguin moltes més i que nosaltres les poguem aplaudir. I és que com dèiem al començament, davant d'aquest divertiment, algú se'n pot recordar de la crisi?

Albert Roca

